

บุญแรงใจ

นิตยสารที่ปลื้มใจคุณ!

เหรียญเล็กที่สุดในโลก

ก้าวข้ามกรอบความคิด
ของประเทศพัฒนาแล้ว

จากใจผู้ปกครอง

10 บทเรียนเรื่องเงิน

เพื่อสอนเด็กก่อนวัย 10 ขวบ

3 เพรียวเล็กที่สุดในโลก

4 ก้าวข้ามกรอบความคิด
ของประเทศพัฒนาแล้ว

6 จากใจผู้ปกครอง
10 บทเรียนเรื่องเงิน
เพื่อสอนเด็กก่อนวัย 10 ขวบ

8 ผมไม่เคยสูญเสียจากการให้!

9 เรื่องเล่าช่วงกาลนาน
สองบทเรียนชาญาณจากนิทานเก่าแก่

10 7 คุณลักษณะของ
การดำเนินชีวิตปลอดภัย

12 ข้อควรคิด
มอบให้ด้วยความยินดี

ฉบับ
ออกแบบ

ชุดที่ 9 เล่มที่ 5
ยูเอ็ม กราฟ

อีเมล

info.thaifamily@gmail.com

Copyright © 2017 by Motivated
สงวนลิขสิทธิ์

เงินอาจเป็นเรื่องที่สร้างความกังวลได้อย่างมาก และการรับมือกับความจำเป็นด้านการเงินอาจกินเวลามากทีเดียว มีбилต้องชำระ หลายปากท้องที่ต้องเลี้ยงดู นึกถึงวัยเกษียณ และอะไรต่อมิอะไร บางครั้งความกังวลเรื่องเงินกลายเป็นสิ่งที่เหนือปากว่าแรงก็แทบจะว่าได้

เป็นเช่นนั้นสำหรับผู้อำนวยการสถานสงเคราะห์เด็กกำพร้าหลายแห่ง ทั้งสองคนอาศัยอยู่อังกฤษ ในสมัยทศวรรษ 1900 คนหนึ่งคือชาร์ลส์ ผู้รณรงค์หาทุนทรัพย์ 300 ปอนด์ ซึ่งปัจจุบันมีมูลค่าสูงกว่าหลายเท่าตัว เขามีความจำเป็นเร่งด่วนสำหรับสถานเลี้ยงเด็กกำพร้าที่เขาอุปถัมภ์ คินนินเขาบรรลุผลตามเป้าหมาย เขาเข้าอนด้วยความอึดเอิบใจ

แต่ก่อนที่จะหลับ เขาได้รับความประทับใจอย่างชัดเจนว่าควรมอบเงิน 300 ปอนด์นั้นให้เพื่อนและผู้ร่วมงานของเขา คือจอร์จ สำหรับสถานเลี้ยงเด็กกำพร้าในบริสตอล

“แต่” ชาร์ลส์คัดค้าน “ผมจำเป็นต้องใช้เงินก้อนนั้นสำหรับเด็กกำพร้าที่ลอนดอน” ชาร์ลส์ตื่นรนกับความคิดนั้นอยู่พักหนึ่ง จนกระทั่งเขาตัดสินใจมอบเงินให้จอร์จ

เช้าวันรุ่งขึ้น เขาไปที่บ้านของจอร์จ “จอร์จ เมื่อคืนผมนอนไม่หลับ จนกระทั่งตัดสินใจมอบเงิน 300 ปอนด์นี้ให้คุณ” เขายกจอร์จ

จอร์จตะลึงงัน และอุทานขึ้นว่า “คุณรู้ได้ยังไง ผมต้องใช้เงินจำนวนนั้นพอดี เพื่อให้สถานเลี้ยงเด็กกำพร้าดำเนินงานต่อไป!”

ชาร์ลส์ดีใจกับเพื่อน ทว่าค่อนข้างท้อใจเกี่ยวกับสถานการณ์ของเขา อย่างไรก็ตาม เมื่อเขามาถึงลอนดอน เขาพบจดหมายวางอยู่บนโต๊ะ ในนั้นมีเงินบริจาคม 300 กินี (หนึ่งกินีมีค่าเท่ากับหนึ่งปอนด์และหนึ่งชิลลิง) ซึ่งระบุไว้สำหรับสถานเลี้ยงเด็กกำพร้าของเขา เงิน 300 ปอนด์ที่เขามอบให้ กลับคืนมาพร้อมดอกเบี๋ย 300 ชิลลิง!

การที่เรามอบให้จะไม่ได้รับผลตอบแทนเช่นเดียวกันนี้เสมอไป หรือไม่ได้รับตามที่เรากำลังต้องการ หรือคิดว่าจำเป็น แต่ก็เหมือนกรณีนี้ ฉันเชื่ออย่างแท้จริงว่า เราไม่มีวันสูญเสียจากการให้

ฉันหวังว่าบทความและเรื่องราวเกี่ยวกับการเงินในคู่มือฉบับนี้ จะเป็นแรงบันดาลใจแก่คุณ และจงใจคุณให้มอบแก่ผู้ขัดสนต่อไป

คณะผู้จัดทำคู่มือฉบับนี้

เหรียญ เล็กที่สุด ในโลก

โดย แอนนา เพอร์ลีนี ปรับเปลี่ยน

หลายปีมาแล้ว ก่อนออกเดินทางไปอินเดีย เพื่อนมอของขวัญที่เป็นต้นแบบ และฉันคิดว่าเป็นการอำลาที่มีประโยชน์ “ฉันค่อนข้างเป็นห่วงเธอ” เพื่อนบอกความลับฉัน “เธอจะไปประเทศที่ยากลำบาก นี่อาจมีประโยชน์นะ”

บนกล่องมีด้อยคำจารึกไว้ว่า “เหรียญทองเล็กที่สุดในโลก”

ฉันเก็บไว้ และนำติดตัวไปอินเดีย จากนั้นก็ไปเนปาล

เพื่อนของฉันพูดถูก สิ่งต่างๆ ไม่ง่ายเสมอไป บ่อยครั้งเราประสบความยากลำบากนานปีการจากสภาพดินฟ้าอากาศ โรคภัยไข้เจ็บในเขตร้อน เรื่อยไปจนถึงความท้าทายทางการเงิน เราไม่เคยขาดปัจจัยเบื้องต้นในการดำรงชีวิต ทว่าบ่อยครั้งเราต้องอดสิ่งพิเศษๆ

สามีกับฉันคุยกันเป็นครั้งคราวเรื่องขายเหรียญนั้น แต่เราเห็นพ้องต้องกันว่าจะเก็บไว้ สำหรับยามฉุกเฉิน เราจะไม่แตะต้อง นอกจากจำเป็นจริงๆ เมื่อใดก็ตามที่คุยกันถึงเรื่องนี้ เราก็มักจะสรุปว่าไม่ใช่สถานการณ์ที่เข้าตาจน แล้ว

ฉันก็เอาเหรียญเก็บใส่กระเป๋าไว้ตามเดิม

หลังจากแปดปี เรากลับไปยุโรป วันหนึ่งฉันเดินผ่านร้านสะสมเหรียญ และนึกสงสัยว่าเหรียญทองของฉันมีค่าเท่าไร อีกสองสามวันฉันจึงเอามาให้ที่ร้านตีราคา

ฉันจิตตก และรู้สึกหมดกะจิตกะใจ เมื่อเสมียนผู้มีน้ำใจตรวจสอบเหรียญและบอกว่ามันไม่มีค่า นอกจากน้ำหนักของทองคำ เนื่องจากว่าเป็น “เหรียญเล็กที่สุดในโลก” ก็ไม่มีน้ำหนักมากนัก

ดังนั้นตลอดหลายปีที่ผ่านมา เราคิดว่ามีเงินฉุกเฉิน เราไม่รู้วิธีไหนอื่นอย่างนั้นหรือ ฉันรู้สึกผิดหวังและอับอายจนทำอะไรไม่ถูก ฉันเกือบโยนเหรียญนั้นทิ้งไป ซึ่งดูเหมือนว่าแทบไม่ได้สูญเสียอะไร

อย่างไรก็ตาม หลังจากใครครวญดู ฉันตระหนักว่าเหรียญเล็กๆ นั้นเป็นสัญลักษณ์ความศรัทธาในการดูแลของพระเจ้า เราเก็บติดตัวไว้ตลอดเวลา เราไม่เคยทำหาย ■

ก้าวข้ามกรอบความคิด ของประเทศพัฒนาแล้ว

โดย รุธ แม็คคีทิว ปรับเปลี่ยน

เกือบทุกวัน ฉันตั้งใจที่ว่าฉันโชคดีแค่ไหนที่
ได้ทำงานอยู่ที่นี่ ฉันเป็นคุณครูที่โรงเรียน
ในเมือง ซึ่งรองรับครอบครัวจากทั่วโลก ฉัน
ทำงานในห้องสมุด ตามปกติจะเห็นโต๊ะที่มิกกลุ่ม
นักเรียนสี่คนทำงานร่วมกัน ซึ่งเป็นตัวแทน
ของสี่ทวีป สี่ภาษา และสี่ความเชื่อมโยงใสรหธา
สหประชาชาติคงจะเรียนรู้ได้อย่างมากจาก
โรงเรียนของฉัน

วานessa เป็นนักเรียนมัธยมปลาย เธออยาก
เปิดร้านเสริมสวยวันหนึ่งข้างหน้า ฉันจำได้
ตอนที่พบเธอครั้งแรกเมื่อปีที่แล้ว ฉันตั้งใจที่
เธอแต่งตัวทันสมัย น่ารัก และมีความมั่นใจ
เธอคือภาพลักษณ์ความสุขที่เป็นไปได้

นอกจากนี้ เธออพยพมาจากประเทศแถบ
แอฟริกาที่ได้รับผลกระทบจากสงคราม เธอมา
อยู่ที่เมืองของเรา พร้อมกับครอบครัวใหญ่ เมื่อ

เดือนมีนาคม ค.ศ. 2014 ครอบครัวเธอมีเด็ก
แปดคน จากวัยเก้าขวบถึงยี่สิบปี คุณพ่อของ
วานessa ได้งานทำเป็นระยะ นับตั้งแต่มาที่นี่
ว่าเขาหางานประจำทำไม่ได้ คุณแม่ของเธอ
ดิ้นรนต่อสู้หลายปีกับปัญหาสุขภาพ จึงทำงาน
นอกบ้านไม่ได้ ครอบครัวได้รับเงินสงเคราะห์จาก
ฝ่ายสังคมสงเคราะห์ และจากวานessa

นอกจากเรียนหนังสือเต็มเวลา วานessa
ทำงานนอกเวลาที่ร้านเสริมสวย รายได้ของ
เธอแบ่งเป็นสามส่วน ได้แก่

- ช่วยเหลือครอบครัว
- เก็บออมเพื่อการศึกษาหลังจบมัธยม
- เงินทำทาน

สัปดาห์ที่แล้วฉันแปลกใจมาก เมื่อทราบว่า
วานessa เจียดรายได้ 10% เพื่อมอบให้ผู้อื่น
“ต้องทำเช่นนี้” เธออธิบายให้ฉันฟัง เธอ

มีสำเนียงอัฟริกัน ซึ่งเป็นบ้านเกิดของเธอ เป็นเสียงค่อยๆ ที่แน่นหนา “สมัยที่ยังเด็ก คุณแม่ฉันทำงาน ฉันเห็นท่านมอบเงินปันส่วน คุณพ่อฉันก็เช่นกัน เรามีเพียงพอเสมอ”

แล้วตอนนี้ล่ะ ฉันถามเธอว่าเคยถูกล่อใจไม่ให้เจียดเงินเพื่อทำทานไหม เพราะชีวิตเธอยากลำบาก ดูเหมือนเธอไม่เข้าใจว่าฉันหมายถึงอะไร “บ้านคุณมีกันหลายคน” ฉันกล่าว เธอพยักหน้า คอยให้ฉันชี้แจงประเด็น “บางคนคงเห็นว่ายากลำบาก” ฉันอธิบาย “คุณพ่อเธอไม่มีงานทำ ... คุณแม่มีปัญหาสุขภาพ ... เธอต้องจากเพื่อนมิตรและครอบครัว มาอยู่ประเทศใหม่นี้ ...” ฉันเลิกพยายามโน้มน้าวว่าเธอเกี่ยวกับการที่เธอตื่นตระหนกต่อสื่ เมื่อฉันตระหนักว่าเธอไม่รู้สึกรู้ว่าเป็นการยากลำบาก

“บางครั้งที่บ้านเกิดเมืองนอน” เธอกล่าว “เราให้คนเร่ร่อนอยู่กับเราพักหนึ่ง เรายังคงส่งเงินไปให้สถานเลี้ยงเด็กกำพร้าที่บ้านเกิดส่วนนี้ ถ้าเรามีอาหารหรือเสื้อผ้าเหลือใช้ เราก็มอบให้คนยากจน”

ฉันนึกภาพไม่ออก ถึงความอุดมสมบูรณ์ และความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ที่ว่าเธอบรรยายให้ฟัง เพราะฉันเข้าใจว่าเธอมีแหล่งปัจจัยที่จำกัด “แต่คุณไม่เคยรู้สึกหรือว่าคุณต้องการบางสิ่งที่คุณซื้อหาไม่ได้” ฉันถาม

“เคยค่ะ” เธอกล่าว “ฉันก็ขอเงิน ฉันขอเพื่อนหรือครอบครัว ฉันไม่ได้ขอยืม เป็นของขวัญเสมอ” บางครั้งเป็นฝ่ายให้ บางครั้งเป็นฝ่ายรับ (ที่ว่าไม่เคยเป็นหนี้) ว่าเธอสาบายใจกับทั้งสองบทบาทมากพอๆ กัน คือยินดีหยิบยื่นให้ และไม่หยิ่งเกินกว่าที่จะรับไว้

ฉันขอย้อนกลับมาที่คำถามเรื่องเงินทาน “แต่ถ้าบางครั้งคุณมีเงินไม่พอ คุณไม่รู้สึกรู้

หรือว่าอยากจะเก็บรายได้ 10% ที่มอบให้คนอื่น”

“ไม่ค่ะ” วาเนสซากล่าวด้วยใจสงบ “พระเจ้าช่วยไม่ให้คุณนึกถึงเงินนั้น” แล้วเธอเล่าให้ฟังถึงครั้งหนึ่งที่เธอเจอเงิน 10 ดอลลาร์ในกระเป๋าตอนที่เธอไม่มีเงินซื้อเสื้อผ้าคลุม แต่มีคนซื้อเสื้อผ้าคลุมคิดขนาด และเอามาให้เธอ

“คุณคิดยังไง” ฉันถามด้วยความกังวลใจ เพราะนั่นคือคำถามสำหรับตัวฉันเอง “เกี่ยวกับคนที่มีงานดีๆ อยู่บ้านหลังใหญ่ แต่บอกว่ามีไม่พอที่จะมอบให้ผู้อื่นมากนัก”

ฉันเตรียมใจรับฟัง ทว่าคำตอบที่ได้รับไม่ใช่การตัดสินความถูกต้อง ทว่าสุขุมและหนักแน่นเหมือนเดิม “เขาไม่รู้สึกดีกลับ”

เธอไม่ได้อธิบายต่อ “เคล็ดลึบอะไร” ฉันถาม ฉันมองนาฬิกาและเห็นว่าเกือบหมดเวลาแล้ว วาเนสซาต้องไปทำงานตอน 15:45 น. แต่ฉันอยากรู้เคล็ดลึบ

“เมื่อคุณมอบให้ ก็จะได้รับพรมากขึ้น” เธอกล่าว

มีหลักคณิตศาสตร์ที่ไม่ลงตัว ทว่าเข้าใจได้ด้วยทางใดทางหนึ่ง ฉันเชื่อว่าหญิงสาวผู้นี้จะมีอนาคตที่สดใสในประเทศใหม่ ทักษะที่เธอได้เรียนรู้จากโรงเรียนและที่ทำงาน จะช่วยให้เธอมีความพร้อม ทว่าความเชื่อมั่นฉันเจียบๆ และพื้นฐานที่มั่นคง จะช่วยเธอให้ผ่านพ้นอุปสรรคไปได้ ฉันรู้สึกขอบคุณสำหรับวาเนสซา และนักเรียนคนอื่นๆ ผู้ซึ่งทำทนายมองมองของประเทศพัฒนาแล้ว และขอยายขอบเขตความเข้าใจของฉัน เธอมองดูโลกผ่านเลนส์ความขอบคุณ ความไว้วางใจ และความหวัง อุปสรรคที่ไม่มีผลกระทบต่อเธอ ดูเหมือนจะอันตรายหายไปในเมื่อเธอเดินหน้า ■

10 บทเรียนเรื่องเงิน

เพื่อสอนเด็กก่อนวัย 10 ขวบ

จากใจ
ผู้ปกครอง

โดย นิโคล เดอเคอร์ซี ปรับเปลี่ยน

**อยากให้ลูกฉลาดเรื่องเงินไหม
เหมือนวาร์เรน บัฟเฟต
ขอแนะนำต่อไปนี้จะช่วยให้เด็กหัดออมเงิน
และรู้จักการใช้จ่ายเงิน**

เมื่อวันก่อนลูกชายวัย 3 ขวบ บอกฉัน
บว่า “แค่ไปธนาคาร แล้วเขาจะเอาเงินให้
แม่” หลังจากที่ฉันบอกว่าชื่อของเล่นที่เขา
ต้องการให้ไม่ได้ ฉันจึงตระหนักว่าถึงเวลา
อธิบายให้เขาฟังว่าเงินมาจากไหน ทั้งนี้ทั้ง
นั้น “ขึ้นอยู่กับผู้ปกครองที่จะสอนลูกหลานให้
ใช้เงินอย่างชาญฉลาด” กล่าวโดย เจน เวิร์ล
ผู้ประพันธ์ร่วมหนังสือเรื่อง Kids, Wealth,
and Consequences (เด็ก ความมั่งคั่ง และ
ผลที่ตามมา) คุณไม่แน่ใจหรือว่าจะเริ่มต้นตรง

ไหน เวิร์ลแบ่งปันบทเรียนสำคัญที่สุดเรื่องเงิน
สำหรับเด็ก และวิธีที่จะช่วยให้ลูกเก่งเรื่องการ
ใช้จ่ายเงิน

**บทเรียนที่ 1 เรื่องเงิน: เงินไม่ได้งอกจาก
ต้นเงินต้นทอง**

เมื่อเด็กเห็นเงินออกมาจากตู้เอทีเอ็ม เขาไม่
ตระหนักว่าเงินคือแหล่งปัจจัยที่จำกัด อธิบาย
ว่าคุณทำงานหาเงิน ธนาคารเป็นเพียงสถานที่
เก็บรักษาเงินให้ปลอดภัย

บทเรียนที่ 2 เรื่องเงิน: จัดงบประมาณ

วิธีที่ดีที่สุดในการสอนเด็กให้เริ่มบริหารเงินคือ
มอบเงินให้เด็ก ถ้าเขาใช้เงินในกระเป๋าหมดไป
กับหุ่นยนต์สตาร์วอร์ส จนไม่มีเหลือพอซื้อดีวีดี

ที่เขาต้องการ นั่นก็เป็นสิ่งที่ดี คือ “เขาเรียนรู้ด้วยตัวเองถึงผลที่ตามมาจากการใช้เงินเกิน” เฟอร์ลกล่าว

บทเรียนที่ 3 เรื่องเงิน: ผู้ที่รอคอยจะได้สิ่งดีๆ
สอนเด็กให้รู้จักคอยก่อนถึงจะได้ตามความต้องการ นี่จะช่วยด้านกรอบความคิด “ซื้อก่อนจ่ายทีหลัง” ซึ่งเขาจะตกเป็นหนี้บัตรเครดิตในภายหลัง ดังนั้น ส่งเสริมแนวคิดที่ว่าการรอคอยให้ผลคุ้มค่า มากเท่าที่จะทำได้ ตัวอย่างเช่น ช่วยกันทำพิซซ่าที่บ้าน โดยใช้ส่วนประกอบทุกอย่างที่ลูกโปรด แล้วก็ไม่มีใครเวฟพิซซ่าสำเร็จรูป ขนมหายทำเองที่บ้านใช้เวลานานกว่า ทว่าอร่อยกว่าหลายเท่า

บทเรียนที่ 4 เรื่องเงิน: อย่าใช้จ่ายเงินทันทีที่ได้มา
การหักห้ามใจโดยไม่เห็นปั๊บซื้อปั๊บ ควบคู่ไปกับการสอนให้รู้จักคอยก่อนถึงจะได้ตามความต้องการ เป็นแบบอย่าง ก่อนที่คุณจะไปซื้อของจัดงบการใช้จ่าย สรุปร่าวๆ ว่าจะซื้ออะไรจะไปร้านไหน และวงราคาของแต่ละอย่าง แล้วเปรียบเทียบราคาออนไลน์ เก็บคูปองส่วนลดไว้ด้วยกัน (ลองให้เด็กเก็บออมเงินเพื่อจะได้เห็นว่าการมองหาราคาดีๆ ส่งผลคุ้มค่า) เด็กจะเรียนรู้ว่าการวางแผนซื้อ ก่อนที่จะซื้อ คือกิจวัตรที่พึงปฏิบัติ

บทเรียนที่ 5 เรื่องเงิน: การเก็บออมสุดยอด
ลูกสาวต้องการตุ๊กตาตัวใหม่ แต่มีเงินไม่พอหรือบอกให้ลูกเก็บออม! เมื่อมีเงินมากพอ พาลูกไปซื้อ และให้ลูกจ่ายเงินเอง ลูกจะไม่มีวันลืมว่ารู้สึกดีแค่ไหน ที่มุ่งมั่นไปสู้เป้าหมาย และได้รับบำเหน็จรางวัลในที่สุด

บทเรียนที่ 6 เรื่องเงิน: จัดบันทึกลับ
แค่รู้ว่าเงินไปไหน ก็เป็นย่างก้าวใหญ่สู่ทักษะการบริหารจัดการเงิน ให้เด็กใช้สมุดโน้ตหรือคอมพิวเตอร์ เพื่อบันทึกการเงิน ทำแฟ้ม (หรือใช้กระเป๋าเงินเก่า) เพื่อเก็บใบเสร็จและบัญชีการเงิน

บทเรียนที่ 7 เรื่องเงิน: จดรายการสิ่งที่อยากได้
เป็นการยากที่เด็กจะจัดลำดับความสำคัญ ดังนั้น ช่วยกันจดรายการสิ่งที่เด็กอยากได้ และต้องการซื้อ แล้วจัดลำดับรายการ โดยคุยกันว่าแต่ละสิ่งที่ต้องการมีความสำคัญอย่างไร

บทเรียนที่ 8 เรื่องเงิน: ใช้เงินออมให้คุ้มค่าที่สุด
แนะนำสื่อการเก็บออม ซึ่งจะได้ดอกเบี้ย เช่น พันธบัตรออมทรัพย์ และบัตรเงินฝาก ค้นหาอัตราดอกเบี้ยทบต้นทางออนไลน์ และแสดงให้เห็นว่าเงิน 20 บาท จะได้ดอกเบี้ยเพิ่มพูน เมื่อวันเวลาผ่านไป เด็กจะตั้งใจ!

บทเรียนที่ 9 เรื่องเงิน: อย่าเชื่อใจใครง่ายๆ
ถึงแม้คุณไม่อยากให้เด็กคิดว่าธุรกิจการค้าหาทางให้เขาตกเงินจ่าย แต่หยาบกลอุบายการขายของผู้ผลิตขึ้นมาเป็นครั้งคราว “การไม่เชื่อใจใครง่ายๆ มีความสำคัญอย่างยิ่ง ไม่เพียงเพราะเด็กจะได้ต่อต้านเครื่องล่อใจของสินค้าทางทีวี ทว่าจะช่วยไม่ให้เขาหลงเชื่อโฆษณาที่แอบแฝงมาด้วย เช่น ถ้ามีเสื้อผ้าสวยๆ และของเล่นหรูๆ จะเป็นที่นิยมชมชอบ” เฟอร์ลกล่าว

บทเรียนที่ 10 เรื่องเงิน: แบ่งปัน
ขอให้เด็กบริจาคเงินส่วนหนึ่งแก่การกุศล นี่จะสอนให้เขาใช้จ่ายเงินเพื่อช่วยเหลือผู้คน แทนที่จะเพียงแต่ซื้อหาสิ่งของ เตือนใจเขาว่าไม่ได้ขึ้นอยู่กับจำนวนเงินที่มอบให้ เพราะทุกบาททุกสตางค์มีค่า ■

ผมไม่เคยสูญเสีย จากการให้!

โดย มาซาฮิโร นาริตะ (ค.ศ. 1925-2012)

ช่วงปีแรกๆ ที่ทำธุรกิจ ผมเคยเชื่อว่าเงินคือทุกสิ่ง เมื่อภรรยาผมบ่นว่าไม่มีความรักมากพอในชีวิตคู่ของเรา ผมกล่าวย้อนว่าความรักกินไม่ได้ เนื่องจากผมเชื่อว่าวัตถุดิบของคือทุกสิ่ง ผมไม่เชื่อในพระเจ้า หรือการที่พระองค์จัดหาปัจจัยให้

นั่นค่อยๆ เปลี่ยนไป หลังจากที่มีคนแนะนำแผนเศรษฐกิจ ซึ่งมีพื้นฐานบนความรักและการแบ่งปัน นั้นแตกต่างมากที่เดียวจากวัตถุนิยมที่ถือว่า “ตนเองมาก่อน” ซึ่งเคยเป็นแรงผลักดันผมก่อนหน้านั้น นี่ช่วยผมให้ปรับลำดับความสำคัญเสียใหม่

ในปี ค.ศ. 1985 เศรษฐกิจของญี่ปุ่นรุ่งเรือง ภรรยากับผมเริ่มสนับสนุนโครงการจิตอาสาต่างๆ และเริ่มให้คำมั่นที่จะบริจาคเป็นประจำ เราไม่ได้มอบให้โดยหวังว่าจะได้รับพรตอบแทน แต่ผมใคร่รู้อะไรจะเกิดอะไรขึ้น

ตอนนั้นผมวางแผนที่จะสร้างคอนโดมิเนียมเพียงหนึ่งสัปดาห์ต่อมา ธนาคารแนะนำให้ผมรู้จักกับผู้รับเหมาก่อสร้าง ซึ่งผมลงเอยว่าจ้างอย่างไรก็ตาม ผู้รับเหมากระตือรือร้นเหลือเกินที่จะเริ่มงาน เขายื่นคำขอใบอนุญาตก่อสร้างก่อนที่ผมจะอนุมัติ และปรากฏว่าผมไม่อนุมัติ

แบบแปลนของเขา เมื่อเรตกลงกันไม่ได้ ผมติดต่อช่างก่อสร้างอีกรายหนึ่ง ผู้รับเหมารายแรกจึงฟ้องร้อง ผลที่สุดเรตกลงกันได้ว่าจะใช้แบบแปลนใหม่ และการสร้างคอนโดมิเนียมจะเป็นโครงการร่วมระหว่างผู้รับเหมาสองฝ่าย ดูเหมือนว่าความล่าช้าสามเดือนไม่ใช่พัฒนาการเชิงบวก อย่างไรก็ตาม...

ตอนเริ่มโครงการ เราเก็บเงินทุนไว้ชำระค่าธรรมเนียมตรวจแบบแปลนก่อสร้าง ทว่าขณะที่เราสะสมปัญหาเรื่องผู้รับเหมา กฎเกณฑ์เรื่องการวางผังเมืองเปลี่ยนไป ภายใต้กฎหมายใหม่ ผมไม่ต้องเสียภาษีสำหรับโครงการดังกล่าว

ถึงแม้ว่าผมตั้งใจที่ไม่ต้องเสียภาษี ผมรับทราบว่าการรัฐขึ้นภาษีการก่อสร้างสูงมาก ซึ่งมีผลบังคับใช้ในเดือนเมษายน ปรากฏว่าความผิดพลาดของผู้รับเหมารายแรก ในการคำนวณขออนุญาต กลับเป็นผลดีที่สุดสำหรับเรา เพราะโครงการของเราได้รับอนุมัติการก่อสร้างก่อนที่ภาษีอัตราสูงจะมีผลบังคับใช้

จากเหตุการณ์ดังกล่าว ผมเรียนรู้ที่จะสำนึกว่าพระเจ้าอวยพรเราในทั้งสองสถานการณ์อย่างไร ผมสรุปได้ว่าคงต้องเป็นเพราะภรรยาของผมช่วยเหลือผู้อื่น ในทางใดก็ตามที่เราทำได้ ■

เรื่องเล่าชั่วคราว

สองบทเรียนจากงานอดิเรกจากนิทานเก่าแก่

คนตระหนี่

ชายชราขายทรัพย์สินทั้งหมดเพื่อซื้อทองคำก้อนใหญ่ แล้วเอาไปฝังไว้ในหลุมนอกบ้าน ทุกวันเขาจะออกไปขุดทองขึ้นมาดูสักครู่ แล้วฝังไว้อีก

ลูกจ้างคนหนึ่งสังเกตเห็นพฤติกรรมแปลกๆ นี้ และตามชายชราไป เขาเห็นทองที่ฝังไว้ เมื่อชายชรากลับบ้าน ลูกจ้างคนนั้นขุดทองหนีไป

วันรุ่งขึ้นชายชราพบว่าทองหายไป เขาร้องไห้ทุกข์ระทม เพื่อนบ้านได้ยินเรื่องของชายชรา จึงแนะนำให้ออกไปฝังทองไว้ “ไม่แตกต่างอะไรเลย คุณไม่ได้ทำอะไรกับทองนั่นนี่นา”

บทเรียน: การทำงานหนักขยันอดออม การหาเงิน ขอดออม การเก็บออมเงินก็เป็นสิ่งที่ดี แต่เงินไม่มีค่าอะไรในตัวมันเอง นอกจากกระดาษ อย่าลืมนึกว่าวัตถุประสงค์แท้จริงของเงินคือ เพื่อให้ชีวิตสุขสบาย ขนาดของก้อนทองไม่สร้างความแตกต่างอะไร ถ้าคุณไม่รู้ว่าจะใช้ประโยชน์อย่างไร เพื่อจะได้รู้สึกเต็มเต็ม

เด็กน้อยกับเฮเซลนัท

เด็กน้อยบังเอิญไปเจอโกโก้หินใบใหญ่ มีเฮเซลนัทแสนอร่อยอยู่เต็ม เด็กน้อยเอามือล้วงปากแคบๆ และคว่ำก่ามือใหญ่ แต่พบว่าเขาดึงมือออกจากปากโกโก้ไม่ได้ เด็กน้อยดึงแล้วดึงอีก แต่ดึงมือออกมาไม่ได้ เขาจึงร้องไห้ ชายคนหนึ่งยืนอยู่ใกล้ๆ บอกเด็กน้อยว่า “ถ้าหนูพอใจกับจำนวนน้อยๆ หนูจะดึงมือออกมาได้ง่ายดาย”

บทเรียน: กำหนดเป้าหมายตัวเอง การฝันใหญ่ๆ ไม่มีอะไรผิด ทว่าบางครั้งเมื่อพยายามคว่ำทุกสิ่งไว้ทีเดียว จะลงเอยด้วยการไม่ได้อะไร เหมือนกับเป้าหมายทางการเงิน ขอให้ค่อยเป็นค่อยไป อย่ากลัวที่จะเลือกเป้าหมายเล็กๆ ทำทีละอย่าง แทนที่จะเลือกเป้าหมายใหญ่โตมหาศาลทีเดียว จนเต็มไม้เต็มมือ ■

7 คุณลักษณะของการดำเนินชีวิตปลอดภัย

ปรับเปลี่ยนจากเว็บปรอท

ค รอบครัวที่ 1 ชำระหนี้สิน 40,000 ดอลลาร์ ภายในสองปี จากรายได้ 35,000 ดอลลาร์ ต่อปี ครอบครัวที่ 2 ทำเงินได้ 100,000 ดอลลาร์ ต่อปี ทว่าดูเหมือนจะชำระหนี้จำนวนเดียวกัน แทบไม่ได้

หนึ่งในสองครอบครัวนี้กำลังมุ่งหน้าไปสู่การปลอดภัย ส่วนอีกครอบครัวหนึ่งทำผิดพลาดแบบเดิมตลอดหลายปี

ทำไมจึงเป็นเช่นนั้น

ขณะที่องค์ประกอบหลายอย่างมีบทบาทในที่นี้ เหตุผลหนึ่งที่เป็นไปได้มากที่สุดคือ ครอบครัวที่สองสร้างนิสัยการใช้จ่ายเงินเกินงบ เขามีรายได้มาก ทว่าเขาคงใช้จ่ายเกินงบ ซึ่งทำให้เหลือเงินน้อย และสร้างความตึงเครียดอย่างมากในบ้าน นั่นเป็นการดำเนินชีวิตที่ยากลำบาก และเครียด

ผู้คนที่พ้นจากความเครียดเช่นนั้นได้ ตระหนักว่าเขาต้องรู้จักใช้จ่ายเงินแตกต่างจากแต่ก่อน และเปลี่ยนวิถีชีวิตบางอย่าง เมื่อเขาปรับสิ่งเหล่านี้ เขาเริ่มกำหนดคุณลักษณะบางอย่างที่

สำคัญมาก ในการกลายเป็นคนปลอดภัย และรักษาสุขภาพเช่นนั้นไว้ ดังที่ เดฟ แรมซีย์ กูรูด้านการเงิน กล่าวเสมอว่า การเงินส่วนบุคคลคือ พฤติกรรม 80 เปอร์เซ็นต์ และความรู้ 20 เปอร์เซ็นต์

ดังนั้นอะไรคือพฤติกรรมบางอย่างของผู้ที่กลายเป็นคนปลอดภัย

1. เขาสวนกระแส

ทั้งๆ ที่เป็นปกติวิสัยโดยทั่วไป แต่คนเหล่านี้ตระหนักว่าหนี้สินไม่ใช่เครื่องมือที่มีประโยชน์ สังคมบอกว่า “คุณต้องมีบัตรเครดิตเพื่อความอยู่รอด” “คุณเข้าเรียนมหาวิทยาลัยไม่ได้ ถ้าไม่กู้เงินเรียน” “คุณจะต้องผ่อนรถเสมอ” และ “คุณต้องยืมเงินก้อนใหญ่จัดงานแต่งงานให้ลูก” ทว่าผู้ที่ดำเนินชีวิตปลอดภัย ไม่คล้อยตามกระแสเช่นนี้ บัตรเครดิตไม่ใช่สิ่งจำเป็นในชีวิตประจำวัน การผ่อนรถไม่ต้องใช้เงินก้อนใหญ่จากงบ งานแต่งงานไม่ต้องใช้เงินก้อนใหญ่ ครอบครัวยุคใหม่และเพื่อนสนิทที่ซนๆ เขาปฏิบัติต่อ

หนี้สิน เหมือนอาหารเหลือที่อยู่ในตู้เย็น ไม่ว่าจะ
จะเป็นหนี้สินหรืออาหารเหลือแช่อยู่หนึ่งสัปดาห์
เขาก็กำจัดไป! หนี้สินเป็นเรื่องธรรมดา ดังนั้น
ลองเป็นคนแปลกๆ คุณไม่ต้องทำตามคน
ส่วนใหญ่!

2. เขาควบคุมตัวเอง

ตามที่ เดฟ แรมซีย์ กล่าวไว้ว่า ผู้ใหญ่
วางแผนแล้วทำตามนั้น ส่วนเด็กทำสิ่งที่ตนชอบ
คนที่ต้องการพ้นจากหนี้สิน มีพลังความตั้งใจ
ที่จะเดินผ่านแผนกรองเท้า หรือส่วนที่มีทีวีจอ
แบน โดยไม่เห็นปั๊บซื้อปั๊บ เขาไม่ถูกโน้มน้าวให้
ซื้อของเพราะลดราคาวันนั้น เขามีสติปัญญา
มากพอที่จะรู้ว่าการซื้อบางสิ่งจะไม่ขจัดปัญหา
ให้หมดไป และทำให้เขารู้สึกดีขึ้น ทำไมหรือ
เพราะเขารู้ว่าไม่ควรซื้อ นอกเสียจากว่าจะ
จ่ายเงินสด หรือใช้บัตรเครดิต เพราะมีวงเงินใน
ธนาคาร เขาเต็มใจคอย ทำงาน และเก็บออม

3. เขามีความมั่นใจ

บุคคลที่เชื่อในแผนการเงินของเขา ไม่แคร์
ว่าคนอื่นคิดอย่างไรเกี่ยวกับเขา ไม่เป็นไรที่เขา
ขับรถเก่า เพราะไม่ต้องผ่อนรถ เขาไม่ต้องไป
พักร้อนที่แพงๆ เพียงเพื่อจะได้โพสต์ภาพหุ
บนสังคมอนไลน์ เขาพิจารณาดูป้ายราคา
ไม่ใช่แค่ชื่อแบรนด์ ทำไมหรือ เพราะเขาเลิก
พยายามทำตามคนอื่น เดลิว่าเป็นยังไง การ
มีวินัยที่แน่วแน่เช่นนี้ ช่วยให้เขามีเงินมากขึ้นที่จะ
ชำระหนี้ เมื่อชำระหนี้แต่ละก้อนหมด เขาก็มี
ความมั่นใจมากขึ้นอีกหลายเท่า

4. เขามีเป้าหมายเป็นแรงผลักดัน

นั้นไม่ต้องใช้สมองเลยใช่ไหม การดำเนิน
ชีวิตปลอดหนี้คือเป้าหมาย ดังนั้นผู้ที่ต้องการ
บรรลุผลตามนั้น ระลึกถึงวัตถุประสงค์ดังกล่าว
เขาลงมือตั้งเป้าหมายที่เฉพาะเจาะจง วัตถุประสงค์

บรรลุผลได้ ตรงประเด็น และมีกำหนดเวลา
เขาตัดสินใจว่าต้องการอะไร และวางแผน
ยุทธศาสตร์เพื่อให้เกิดขึ้นตามนั้น

5. เขามุ่งมั่นสุดๆ

นี่หมายความว่า คุณเบื่อหนี้สุดๆ จนอยาก
วิ่งหนีให้พ้น เร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้ นี่หมายถึง
การหาทางเจียดเงินทุกบาททุกสตางค์จากงบ
เขามองหาของลดราคาทุกวิถีทาง แม้แต่ทำงาน
หารายได้เสริม เขาทุ่มเทสุดๆ

6. เขาไม่ใช้พวกวัตุนิยม

พวกวัตุนิยมให้ความสำคัญใน“สิ่งของ”มาก
เกินควร โดยขอกู้ยืมเงินจนเป็นหนี้เกือบท่วมหัว
เพื่อใช้จ่ายวันหยุดพักร้อน ซื้อรถ และบ้านหลัง
ใหญ่เกินความจำเป็น บุคคลผู้มุ่งมั่นที่จะปลดหนี้
รู้ว่าเงินซื้อหาความสุขไม่ได้ เขาจึงไม่ตกเป็น
เหยื่อความต้องการสิ่งของมากมาย เขากลาย
เป็นคนอึดใจกับสิ่งที่มียู่ และไม่แสวงหาที่จะซื้อ
ความสุขใส่ตัว

7. เขาเต็มใจเสียสละ

การทานข้าวนอกบ้าน ไปดูหนังทุกสัปดาห์
และใช้บริการเคเบิลแพ็คเกจสูงสุด นี่คือนิสัยที่
บุคคลนั้นต้องหลีกเลี่ยง ขณะที่กลายเป็นคน
ปลอดหนี้ แต่ระลึกไว้ว่าต้องตัดงบแค่ชั่วคราว
เมื่อหมดหนี้ ก็มีโอกาสดังบทานข้าวนอกบ้าน
และดูหนังได้มากขึ้น

อยากปลอดหนี้ใช่ไหม คุณทำได้!

เมื่อพิจารณาหนี้สินอย่างถี่ถ้วน คุณเริ่มเล็ง
เห็นว่าจริงๆ แล้วมันคืออะไร มันคือสิ่งที่หนวง
เหนียวคุณไว้ เมื่อคุณเล็งเห็นเช่นนั้น ก็ง่ายขึ้น
ที่จะยอมอดทน เสียสละ และรู้สึกมั่นใจในความ
สามารถที่จะชำระได้หมด แล้วคุณก็จะชื่นชมการ
ปลอดหนี้ โดยไม่รู้ตัว! ■

มอบให้ด้วยความยินดี

ข้อควรคิด

การมอบให้คือกุญแจไปสู่ความสำเร็จ ในทุกสิ่งที่
มนุษย์พึงปฏิบัติ — ไบรอันท์ แม็คกิลล์

เมื่อมอบให้ เราก็ได้รับ — ฟรานซิสแห่งแอสซีซี

การที่จะชื่นชมยินดีอย่างสิ้นพัน คุณต้องแบ่งปัน
กับใครสักคน — มาร์ค ทเวน

ในโลกนี้ไม่มีใครที่ไร้ประโยชน์ หากเขาช่วย
แบ่งเบาภาระผู้อื่น — ชาร์ลส์ ดิคเกนส์

ไม่มีสิ่งอื่นใดในชีวิตที่สร้างความยินดีและความ
เบิกบานเท่ากับสิทธิพิเศษในการทำคุณความดี
— เจมส์ รัสเซล มิลเลอร์

ความเป็นเลิศของสิ่งดีเลิศในชีวิต คือ
การมอบให้ — โตรีโอ้ เดย์

เราดำรงชีวิตจากสิ่งที่
ได้รับ เราสร้างชีวิต
จากสิ่งที่หยิบยื่นให้
— วินสตัน เอส เซอร์ซิลล์

เมื่อมอบให้ด้วยความยินดี และรับไว้ด้วยความ
สำนึกในบุญคุณ ทุกคนก็ได้รับพร
— มายา แอนเจลู

ความยินดีทวิคูณ เมื่อแบ่งกับเพื่อน ทว่าความ
เศร้าลดน้อยลง เมื่อแบ่งเบาให้กัน นี่แหละชีวิต
— อาร์ เอ ชัลเวเทอร์

ผู้ที่มีความสุขมากที่สุด คือผู้ที่ทำเพื่อคนอื่น
มากที่สุด — บุคเกอร์ ที วอชิงตัน

